

Montesquieu Úr,
 Minkajáéééé
 a'

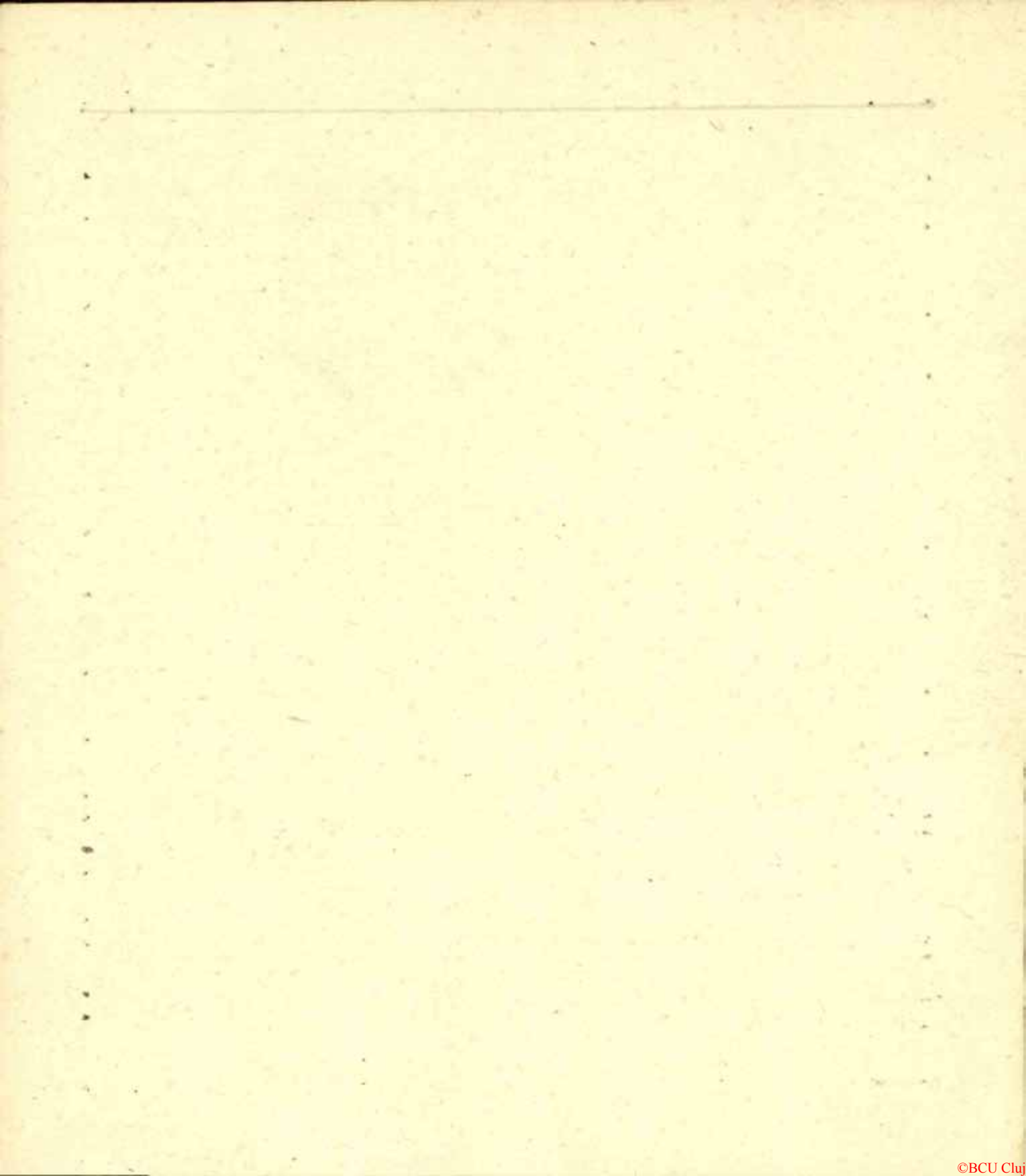
TÖRVÉNYEKÉÉÉÉ

LELVÉBŐL.

Prolem sine matre creatam.
 Ovidius.

francziából magyarságra fordította
 Arkosi Nemes Benkő István
 Prókátor.

2
1.
VI. Könyv.

Következések a' külömböző Igazgatásformák-
nak Principiumaiból,
a' polgári és büntető
Törvényeknek eggyügyü-
ségére, az Itéleteknek
formájaira, és a' Büntetése-
knek megállittá-
sára nézve.

A. Rédy

A. P. K. S. Z.

Hülömböső Igazgatásokban a' polgári Fövényeknek eggyüségéről.

A monarchiai Igazgatás nem szenved
olly' eggyügyü Fövényeket meg, mint
a' despotizai. Abban Fövényeknek
kell lenni. Ezen Fövényeknek
j: tribunauxi / adják az Statutorai
szót; ezeknek sem kell tartottatni;
ezeket meg kell tanulni, hogy ma
ugy iséljenek mint tegnap iséltek,
és vagyonja isélese a' Polgáruknak
bironyos és állandó legyen mint maga
a' Statu' Confirmitioja.

Egy monarchiában az igazság,
ki-özögálasáta, mely nem csak az Éles
és jók felől, hanem a' Deszülletről is határoz,

lélek
≡

lélekbenjáró vizsgálatokot kíván. Az belő-
 bisonak kelidése /: la délicatesse / azon
 mértékben öccgbedik, a minis zea fontosabb
 dolog birattatott, és a minis ő nagyobb ügyről
 isél!

Emélfogva nem kell condalkozni, hogy
 ezen státusoknak fővérmnyeiben annyi
 regulák, megrozittások, tagittások ta-
 láttatnak, melyek a különös esetekes
 Szapatták, és magát az okosságot egy
 mesterkégre venni láttatnak.

A' Langnak, az eredetnek, alapvtnak,
 mely a monarchiai Igazgatóiban behorá-
 tatott, küömbösége, gyakran a főknek
 természetében küömböséges sekör, és ezen
 státusnak Constituciójára néző fővé-
 nyek ezen küömböségnek számát novel-
 kerik. Így nálunk, a fők, Tulajdonok,
 Épüttak, avagy Szexettek; Datálov,
 avagy Paraphernálov; atyárvól, avagy
 anyárvól maradtak; több nemü ingák;
 Szabadok, subfituáltak; vességiel,
 vagy nem; nemetek, avagy Szabad allvdiálov,

avagy

avagy colonicálok; successionalis jöve-
delmiek, avagy pénzért kiadottak. Min-
den neme a' Jónak különös regulák alá
vetett; mind arókat követni kell, hogy
arokban eliponáthassanak; ez is még el-
veszen valamit az Eggyüségéből.

A' mi Igazgatásunkban a' Feudumok
östölmaradsak lettek. A' Nemeségek egy
bizonyos consistentiás kellet kapni, a'
végül, hogy a' Feudumoknak Tulajdonosa
a' Fejedelm' Szolgálatjára alkalmos
légyen. Ennek sok külömbségeket kellett
külmi: példának okáért, vagynek hely-
ségek, hol a' Feudumok az arypások
kivált nem osztattak fel; a' más-
sokban az utándúltek / les cadets /
a' magok ideleket inkább megkap-
hattak.

A' Monarcha, ki minden tarto-
mányait a' mérti, külömböző törve-
nyeket állíthat, avagy külömböző szoká-
sokat elűthet. De a' Despotia somnia

sem

sem esmér, és semmire sem ügyelhet;
 neki minden egy lépéssel kell törni;
 ő egy szor az akarat által uralkodik,
 a melly mind ugyan az; minden megha-
 júl az ő lábai alatt.

Azon mérsékben, a min az isélesei
 a törvényzeteknek a chronichriákban
 megvalósodnak, a törvénytudomány
 az határozatokkal határozatik, a mely-
 lyek néha egymással ellenkeznek; vagyis
 mivel a divák, a kik követeknek, külföldi
 börtölgy gondolkodnak, vagy mivel az ügyek
 majd jól, majd rosszal általmassanak;
 avagy végre, végeslen visszaélések által,
 mellyek mind azokban, a mit az emberek
 kezein megfordulnak, becsúsznak. Ez egy
 szükségesség volt, mellyet a törvényhozó
 időül időre megjovitt, minis olyas valamis,
 melly magának a mérsékelt igazgatás
 belkinek ellemire vagyon. Nevs ha
 kinselen az ember a törvényzetekhez
 folyamodni, ugy ennek folyóni kell a

Confiz

Constitutio' természetéből, nem pedig a
 Jövedvények' ellenkeresésiből, és bizonytalans
 ságából.

Az Igazgatóságokban, hol stürségest képpem
 a' Semélyek között különbség van, privi
 legiumoknak kell lenni. E' még kisebbbivi
 ismét az eggyüggűség, és ezet kifogásokat
 szerez.

Egy, kevésbé a' Jászvárosot, és mindenek
 felett az az országot terhelő Privilegiu
 mok közül, az, hogy az ember inkább ezen
 Jövedvényekhez, mint máshoz adja panasztát
 bé. Imhol az új bajok; az az, az hol futy
 a' vetélkedés megtudása felett annak melyik
 Jövedvényeknél kelljen perleni.

A' Despotai Státusoknak Népei egy igen kűz
 lönbörő alapon vannak. En nem tudom,
 ezen Országokban mi felett tudnának a' Jöve
 vényadók rendelkezni, avagy a' Jászvitelők
 isélmi. Oman, hogy a' Jüld a' Széjvelemé, kös
 vetkerik, hogy atton a' Jüldök' tulajdonosa
 felvöl majd Semmi Jövedvények minde nek. Oman,
 hogy a' Széjvelemek jatta vanon. Sucedábrni,

Kövesz
 S

Köveskerik; hogy ott éppen olyan kevésbé
 van helye a Successióval való Fővények-
 nek. A kirávi Kereskedés, melyeső némolly
 Tartományokban folytat, a kereskedés Fő-
 vényeinek minden nemet haszalanokká
 teszi. Az használat, melyeket a leányok-
 kal, a kik rabulálgalók, kútnak, az mivelik,
 hogy ott az asszonyoknak kiadásokról: dóts:
is használatról: avantagosa: Sommi jülgári
 Fővények minetenek. Köveskerik még a rab-
 sulgáknak ezen bántalára melóvó Wokala:
gávól az is, hogy itt majd Sommi emberek
 minetenek a kiknek tulajdon akaratajok
 lenne, is a kik valamely Dívó előtt a magok
 viselétéről számolni tartoznának. A leg-
 több erkölcsi cselekedések, melyek nem gyer-
 bek, mint az Españak, Perjnek, Wznak akarat-
 jai, általuk, is nem a hírségek által kenz-
 deltetnek el.

Elfelejtém megmondani, hogy az, a mit
 Decretumnek nevezünk, alig ismeretvén
 ezen Állatokban, mind azon ügyek
 melyek ezen Decretumot nézik, a melykő-
 zöttünk olyan fontos tárgy, itten éppen nem
 találhatunk helyes. A de Spissimus magára
 elég

alég
62

alég; minden üres kívüllötte. Az Usarók is,
mídon nekünk azon Országokot írják le hub
er országul, rikkám emlékeztetnek a' próbárai Főv.
vényekről.

Aminden alkalmatosságok a' vesétkedése
/: Dispute:/ is perlekedésre elvetettek ottan.
Ez az oka annak, hogy ott a' panaszlókkal
olyan rosszul bánnak: az ő kivánságaik
nak igazságpalansága raffenyen áll, nem
lévén a' Fővényeknek végelesége által
alrejtve, paláttolva, avagy párszögölvé.

M. P. S.

A' büntető:/ criminelis:/ Fővények-
nek egygyűségéről külvmbörső
Izargatásokban.

• Büntetlen halja az ember, hogy az Izar-
ságnak /: la justice:/ mindenütt ugyke-
lenek kivánságtatni, minis Fővök-Országban.
Igy e' szexens hát minden Népek kirótt a' leg-

nyas

tudatlanabbak láttak volna azon dolgok
ban be, a melynek ismerete az emberek
nek a Világon legtöbb része?

Hogy ha a tövényes Formalitasokat
a fáradságra néve, melyekkel egy Dölgör
a magához való jutásban, avagy valamely
megbántatásis való eljárásban bajlódik,
megvizsgáljuk, valójában efféleket elegendő
találunk: Ha azokat azon állapotban se-
kinszük, a melyben ezek a Dölgörök ka-
badóságával is bátorságával vannak, úgy
ilyeneket igen keveset találunk gyakran;
is meg fogjuk látni, hogy tulajdon az igaz-
ságis való fáradságok, költészek, kőrö-
gek, is végéjek, azon árak, melyeket
mindenik Dölgör a maga szabadsá-
gáért ad.

Főök-országban, hül a jobbágyoknak
vagyonjára, életére, is becsülésére igen
keveset ügyelnek, minden veszedelmeket,
egy vagy más módon hamar elhatáro-
rak. Az elvegreis módja mindegy, csak
hogy vége legyen. Az azonnal infotmábrakon

Dacia

De a maga fantáziája révén a talp
pórára veret a panaszóknak, és ökes hára
küldi ismer.

És igen veszedelmes lenne, ha ott a porra
lekedésre való kedvnek helye lenne; az
az igazságnak megsorziére egy heves
örlőnt, a maga ügyének folytatására
gyálóltézet, nyugharastlanlágot, és a léi
lekben munkát, alhatatástágot terne fel.
Mind ennek el kell egy igazgatóban kerülni
telni, hol nem lehet máis érteinek, mint a
félelemnek lenni, és az hol minden hitetlen
és a nélkül hogy az előre lehetne látni, rez
volutiókra veret. Mindemiknek meg kell esmér
ni hogy éppen minczen szüktség arra, hogy a
felsőbbtől beszédet halgassa néki, és hogy a
maga bátorságát csupán csak a maga dem
niégének köszönheti.

De a mértékelti Státusokban, hol
a legkisebb Polgárnak feje fontolái alá
jön, nem vesetik el annak becsüllete, és
magyarja csak egy holtas vizgálat után;
nem fordítják meg ilésével másképpen
csak mivel maga az itara kap abba;

és csak

is csak ugy kap bele, hogy e nélie minden
lehetősége ez köröket megenged ar
álalmazni.

Ar is, a ki magát tágabb alapra huzza,
mar aron ragyon, hogy a Jövevényeket egy
gyüggöbbségeké tegye. * Ezen alapban inkább
kerül a különös alkalmatlanságoton megil-
letőmi, mint az alatta valónak szabadsá-
gán, a mivel éppen nem gondol.

Látják, hogy a Republicákban legalább
éppen annyi Formalitások kellenek mint a
Monarchiákban. Ez is a mai Igazgatásban
szaparodnak ezek a mint isen a Polgáro-
nak becsülése, vagyonja, élete, szabadsága
tekintetben vésetik.

A republicai Igazgatásban az emberek
mind egyenlők; egyenlők a despotiában is;
az elsőben, mivel ott az ember minden; a
másodikban, mivel itt semmi.

* Caesar, Cromwell, et tant D'autres.

III. Rély

M. P. S.

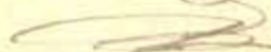
Melly Igazgatásokban, és melly esetek-
ben kell a Fővénynök igazí füzetje
/: texte: / szereps ítélni.

Mivel inkább körelitt az Igazgatás
a Republicához, annál inkább megál-
lítottik az ítélesek módja; és egy hiba
vols a Lacedaemoni Republicánál az, hogy
az Ephorok kényserens: arbitrairement:
ítéltek, a nélkül hogy Fővények lettek volna,
melyek azokat verérelték volna. De-
mában, az első Consulok úgy ítélek mint
az Ephorok; ebben az alkalmazásajokwa
érvetették, és korottan megállított Fő-
vényeket tettek.

A despotiai Státusokban minden
Semmi Fővény; a Diró ö magának regula.
A monarchiai Státusokban van egy Fővény;
és ott hül e megvann álesva, követi az a Diró;

ott hol a' minc' keresi' annak helyét. A'
 republicai Igazgatásban, a' Constitutionnak
 természetéből varam az, hogy a' Dixák a' Főz
 vénynek betűit követték. Minc' egy Dölz
 gár, a' ki ellen egy Fővény megmagyar
 rázni ne lehetne, a' mikor annak va
 gyonja, becsülete, avagy élete jönn kei
 derbe.

Dómában, a' Dixák csupán abban mon
 dottak iséletes, hogy a' bepanaszoltatott
 egy bizonyos bűnök büntette lenne; eia
 büntetés megaláztatott a' Fővényben, a'
 minc' a' különböző Fővényekben, melyek
 tetettek, látszik. Eppen, Angliában,
 egy végernek az Esküdtök, ha a' vádolva
 tott hibáié' avagy nem az elvadrattatott
 tettben; is ha vesztetnek declaráltak;
 a' Dixó kimondja a' büntetés, a' mit a'
 Fővény azon Sacsumta Sabott; is erre
 néki nem kell egyéb a' szeméireb.

J. V. Dief

W. B. S. L.

Az Ítéletek formáiscsinak
módjáról.

Abból következik a külömböző mó-
dok az Ítéleteknek megírásában.
A monarchiákban a Dikák a bírósági
/arbitrov:/ módját veszik; együtt végez-
nek, egymással közlök gondolatjaikat,
megegyeznek; a maga vélekedés /avis:/
modificálja egyikük hogy a másikéval
egyformává tegye; a kisebb számú véle-
kedéseknek utánna kell hajolni a két
nagyobb számúaknak. Ez a Republica ter-
mézetéhez nem való. Romában is a Jövög
Válasókiban, nem értekeztek egymással
a Dikák: mindenik adta a maga véleke-
dés eren módok közül egyikén: felöl do:
rom, kárhorsatom, ninesz bironfitva: pon
liquet: /er omnen jön, mivel a Naps a mondott
Jövönnyt, avagy ars mondaní néretott. De a

Naps

Nép nem Fővenytudó, mind eren modifi-
catoris és mérséklési a Dixálaknak
nem érte vagynak; nekik egygyeslen egy
Targyat kell elibe adni, egy tettet, eegye-
dül egy tettet, és nekik csak ars kell lá-
ni, ha kell káhoratni, feloldozni, az
vagy iselésés hátrataratni.

A Dómaiak, a Főögöknek példájára,
bevitték az Actioh formulás, * és azon
szükséges, hogy minden ügyet a maga tulaj-
don Actioja által folytassanak, megálitattak.
Erre az ok módjuk szerint való iselésétel-
ben szükség vlt; a kérdések alapozás meg-
kellett állítani, hogy a Népsnek mindég semmi
előtt legyen. Külömben egy nagy ügynek folya-
matjában eren alapítja a kérdések szün-
ten változna, és erre nem emérennek többé.

csobbil köveskerett, hogy a Dixák, a Dó-
maiaknál, semmi el nem emérek, hanem
a Provostan meghatározott kívánságot,
a nélkül hogy semmi öregbittessen, kibővít-
tessen

* Quas actiones ne populus prout vollet
infirmeret, cessat solemnique esse voluerunt.
Leg. 2. S. 6. digest. de orig. jur.

tessen, avagy modificáltatton. De a
 Praetorok má' cseriok formulái' gún-
 dolsák fel, mellyeket jó leltiesmérésből
valóknak: bonae fidei; de bonae fidei; ne-
 versok, a mellyeknél quod az illetmondás
 módja inkább a Dixó gondolatja szerén-
 való vól. Ez inkább vól a Monarchia
 lelkihez szabva. A Francia Érvénytudók
 is mondják: Francia-országban minden
cseriok jó leltiesmérésből valóik: En Fran-
ce toutes les actions font de bonae fidei:.

V. S. E. S. L.

Melly Ígazgató'okban lehet az Ural-
kodó: Souverain: Dixó: judge:

M A C H I A V E L Florenzia' szabadvága-
 nak elvesztését annak tulajdonosja, hogy
 a Nép egy tessben, in corpore: mindör-
 mában, nem isél az elme tett Felleg
 bántata' vétkekről. Annak helyében itt
 nyúlva Dixók állítottatás de, mondja Practiaz
vel, kevesek kevesek által megvesztettet-
 nek.

nek. Ezen nagy Emberek Maximáját elfogadnám ugyan: de mivel ezen esetekben a politikai interesse, ugy szólván, a polgári interestét elnyomja, s: mert mindenköt inconveniens, hogy a Népsöm sorsalmát maga látta el: azért, ennek orvoslására, a törvények nek, a mennyiben azoktól kitelik, gonosz Dalkodni kell az egyes kemények bátorságáról.

Ezen időben a Római Törvényhosok két dolgot cselekedtek; megengedték a vádaltaknak az isélel döntés kimutatásába menni; * és akarták, hogy a kárhortatottak jószágai szentek legyenek, hogy azt a Néps ne confiscálhatná. A XI. Könyvben meg fogjuk a több határokat / limitations / látni, a melyeket a Néps isélelő hatalmának oltemébe szegtek.

* Ez egy athénébéli Törvény volt, a minc a Demosthenesnél megtették. De hátas lemondott ennek használatáról.

Solon

Solon sebibe tudott körülmény aron vörz
 kálléivnek, a melyet a Néps a vétkeknek
 megismerése aránt lévő hatalmában hasz
 nálhatott: örendelse hogy az Azozagus
 az ügyet újra nézze; ha ez arn tridei
 hogy a vádolttatott méltatlannul absz
 váttatott, akkor vádolja bé arn újra a
 Néps slött; ha arn tridei, hogy igazságla
 nul kárhortatott, akkor az exequior
 fojtva meg, és az ügyet láttassa el újra:
 Csudálandó Fővény, mely a Néps
 aron Magisztratus vizsgálójának, mely
 őt leginkább tisztelre, és ugyan a ma
 gáének alája vetette!

Fő leken az ilyen stinü ügyekben
 némely keővéggel bámmi, főképpen arn
 pillantattól fogva hogy a vádolttatott
 fogój lett, hogy a Néps magát csendesít
 keste és hideg vérvet isélhetten.

A despotiai Státusokban maga a Fe
 jedelem ítélhet. Nem isélhet a Monarchi
 ákban: a Constitutio jelfordulna; a köreps
 függő hatalmak s a trivei tétatnének;
 az Beleseteknek minden formálirattai meg
 szünének; a félelem helyre meg minden

skizket

Bivéket; minden ábrázatot halavány-
ság fogja be; minc' birodalom, minc' bez-
csüllet, minc' szexet, minc' bátorság,
minc' Anarchia többé.

Ide jönnek más reflexiók. A monarchiai
Státusokban a Széjdelém azon rést a ki
kereti a vádoltatokat, és azokat megbünteti
avagy feloldoztatja; ha ő maga isélne,
egy bűvö is rést lenne.

Ejnen azon Státusokban gyakran a
Confiscatiók a Széjdeléméi; ha a vétkeket
ő isélne meg, egy imés bűvö is rést lenne.

A mi több, ő fő uralkodásának legjobb
tulajdonságát, ő megkegyelmezést, elvepre-
né: eszélesség lenne ha ő isélessé adná
Iass imés viszárvoná: ő nem akar na
maga magával ellenkerésben lenni.

Azon kívül hogy é minden képzéseket
confundálna, így az ember nem tudná, val-
jón valaki ártatlannak mondatik, avagy neki
megkegyelmeznek.

Itivön XIII. Lajos Szexreg la Valette-
nek Szexben dielőbűvö akart lenni, és arérs
a Parlamenonok némely Szexjeit, és néhány

Státus

Status Tanácsosai's a maga Cabine's-
 jába hívatta volna; a mikor a Király
 öket szólította volna, hogy a fogóság, páram-
 csolasjában eggyesének meg, President
 Delivre mondta: "Hogy ő éren ügyben
 ,, ritka dolgot lát, hogy egy Fejedlem
 ,, Alattavábinak eggyike, decében kéket
 ,, üt; a Királyok magoknak csak a meg-
 ,, kegyelmerés tartottak volna meg, a'
 ,, megismerés Főtitelűjökre bírtak volna.
 ,, És Felséget maga slätt a bünösök püsterán
 ,, /: Sur la felette: / akar egy embert látni,
 ,, a ki iséleténél fogva egy órában ar har-
 ,, lábra menne! A Fejedlemnek ábrázatja,
 ,, mely a kegyelmet viseli, ar el nem szem-
 ,, verheti; az ő tekintete egyedül anyéretti
 ,, el ar anyasorregyházaknak /: des eglise: /
 ,, Interdictumait; a Fejedlem slött megeléged-
 ,, ve kellene mindennek almemni." A midőn
 a végű isélet tétetett, ugyan a President
 mondotta a maga vélekedésében: "Ez egy
 ,, példa nélkül való isélet, igenis minden musto-
 ,, nig előfordul példák ellen való, hogy egy
 ,, francia Király iselőbixónak képeben, a
 ,, maga tanácsal /: avis: / ársal egy Nőmetembert

kalibru
 2

„halálra ítelt vóna.”

A' Széjedelem által hozandó ítéletek az igazságtalanságoknak is visszaéléseknek kimeríthetetlen kutatójává lennének; az Udvarosok a magok alkalmatlanságait által az ő ítéleteit kicsikornák. Nemelly Római Császárok a bírósávkodásra Dühöt kaptak; Semmi országok sem ejtették a Világot igazságtalanságok által amely bámulásba, mint ezek.

„Claudius, Facitus monja, az ügyeknek megismerésére is a magistra-
tusoknak hivatalát magára vonván,
alkalmatosságot adott a ragadozó-
soknak minden reméire.” Nero is,
az iralkodásra jutván Claudius utat,
is meg akarván magának nyerni a
Népet, úgy nyilatkoztatta ki magát:

„Igen fogna övirkedni attól, hogy min-
den ügyekben bíró legyen, nehogy a
Vádolók is vádoltattak egy palotá-
nak falai körött nemelly Szabadonbo-
csátottak: affranchi egyedül való
hatalmának kitértessék.

„Abreading

"Aecadiusnak uralkodása alatt, mondja
 "Corimur, az hamivan uralkodónak
 "calamitateur:) neme alvezjod, kivü-
 "vette az Uvart, is megvesztette. Mikor
 "egy ember meghöls, a tötötta fel, nem
 "hagyott hátra gyermekekét; elajándé-
 "kottattak az ö jösségai egy descriptum-
 "nát fugua. Oks mint hogy a Szjedelem
 "vendkiüt ostoba, is a Caissarne a
 "kicsapongásig Semtelen volt, tehát
 "az ö Cséléjeinek, is megbitjeinek
 "telhetetlen fűvényiségét pársfugolta;
 "slammyica, hogy a jámbor emberekre
 "nézve Sammi kívánatosabb nem völs
 "ar halábról.

"Emekelőtte, mondja Diveopius,
 "igen keves emberek völs az Uvart
 "nát; de Justinian alatt, mint hogy a
 "Dixának nem völs többé Szabadigaz-
 "ságot Szögáltatni, azoknak Szekci
 "pudtán állottak, a mig a Szjedelemi
 "palotaja a peresfeleknek lármái völs,
 "a kik ügyeiket ilten sürgették, hangrot."
 "Az egen Világ tudja, mikép' avultak ott
 "az Szekeskor, is tulajdon a fűvényeket.

At Fiv

A Főrendek a Fejedelmek somei;
 ö erék által látja az a mit erék néb.
 kült nem fogna látni. Akarja ö a Fő-
 rendeknek főszegeit viselni? Ö nem
 munkálkodik akkor magáéss, hanem
 az ö esábittíéss maga ellen.

V. A. B. E. S. L.

Hogy a Monarchiában a Ministe-
reknek nem kell Iséletket mondani.

Az is még egy nagy alkalmatlanság
 a Monarchiában, a midőn a Fejedelmek
 nek Ministerei magok itélnek a De-
 rekben. Mi látunk még ma Itálya-
 kot, az hol Srámsalan Dixák vagy-
 nak a fiscalis Doreknek elhatá-
 rozásáira, és az hol még a Ministerek is,
 ki himné, magok is akarnak azok-
 ban itélmi. Egy rakás megjegyzések
 adják itt elő magokot; én csak eréket.

jegyezem

jegyrem meg.

És dolgoznak természetesen, az
egy néme van az ellenmondásnak
a monarchia Tanácsa és Főrend-
keinek tagjai között. A Király Tan-
ácsának keves reményekből kell
állani, és az Iskolásokkal többek
kívántatnak. Az oka ennek az, hogy
az elsőben az ügyeket egy bizonyos
keveséggel / passiv / kell elővéinni,
és éppen úgy folytatni; ez csak négy vagy
öt emberrel lehet reményleni, a kik
abból a magok munkáját csinálják. A
Főrendkeknél ellenben hideg vér kell,
és minden ügyeknek nemely mérték-
ben nállok külsőbség nélkül kell lenni.

VII. László

V. M. Politz.

Az eggyes Magistratusról.

Egy ilyen Igargatásnak csaka despotai Igargatásban lehet helye. Láthatni a Rómáiak Historiájából, minő pontig elhet vissza hatalmával egy eggyes Dikó. Hogy ne vetette volna meg Cippius a maga Fikében a Fővérmeyeket, a mikor ő azt is álsalhagta a mint ömött? Sátur Livius megtanítja nekünk a Decemvirek hamis megkülömböztetését / distinctionis/. Ő egy ember alattomban elvállított, a ki elötte Virginiat, mint a maga rabrögzályját, kereszt alá vette; Virginianak rokonai azt kívánták tőle, hogy az ő Fővérmeyének ereje Perius, nékiök a Lányt, a mig végtő hílet lenne, adni visza. Ő így nyilatkozatta ki magát, hogy az ő Fővérmey csak az Atyának jóváratetetett, és mivel Virginus mincken jelen,

arr

art eren esetre alkalmatolni nem lehet.

V. A. A. P. L. S. K.

Évadozásokról különböző Í-
gazgatásokban.

Rómában egyik Pölgárnak szabad volt a másikat vádolni; ez a Respublica lelke szerint volt rendezve, hol minden Pölgárnak egy határozatlan burgósággal kellett a közjé aránt viseltetni, az hol mindenik Pölgár úgy néretik hogy az Kasáinak minden jubbait a kereiben tartja. A Császárok alatt a Republica maximáit követték; is isommal a veszedelmes embereknek egy nemét,

egy
E

egy sereg feladót /: delatours:/, láttak
megjelenni. Mindenik, a ki sok vetkekkel
és talentumokkal, egy igen alacsony lélek-
kel, és egy nagyraggyó indulattal bírt, egy
bűnös kérésre, a kinek kárhoztatása
a Fejedelem előtt keves lehetett; és vils-
ar ut a becsület és a Szerelem kapá-
ra, oly dolog mellyet mi köztünk nem
látunk.

Ékünk ma egy órák Fővénység
vannj tudmillek, mellynek követkérésiben
a Fővénység teljesítésének ügyelése rendel-
tetett Fejedelem minden Fővénységükhez egy
hisztisülést tészen az ő nevében minden hibák-
nak megperlése: úgy hogy nálunk a feladókra
hivatata ~~cserelesen~~, és ha ezen nyitván lévő
borsuálló gyam alá jön hogy szolgálataival
visszálne, úgy kötelezetne a maga feladós
/: denonciatus:/ kineverni.

Plató Fővénységi Szerelem, azok kik
almulattak a Felsőbbéget tudósítani, avagy
annak segítségül lenni, megkeltet bűntette-
mi. É ma nem lenne alkalmartatható. A

Körfelleperes /: la partie publique: / vigyáz
 a' Dölgárok helyett; ö munkálkodik, és
 ezek csendességben vagynak.

A. H. P. E. S. H.

A' büntetéseknek keménysége:
ről különböző Igazgatásokban.

A' büntetéseknek keménysége inkább illik
 a' despotiai Igazgatáshoz, melynek
 principiuma a' félelem, minis a' monarchi-
 ához és a' Republicához, melyeknek
 rugótolla /: ressort: / a' becsület és a' virtus.

A' mérsékelt Statúókban, az haraz-
 serege, a' szegény és a' gyalarattók való
 félelem, olyan meggátoló indítókok,
 melyek sok vétséket megakadályoztatnak.
 A' legnagyobb büntetés egy rossz tettnek
 az abban írettetésben fog állani: A' pül-
 gári Fővények itten könnyebben megjavít-
 tathatnak, és minsen' szüktég annyi ke-
 mény

ménységre.

Ezen Státusokban, egy jó Főve'nyhoró inkább fog azon benni, hogy a' veszeknek seibekérüljön, mint azokat büntette; inkább fog arról gondoskodni, hogy jó erkölcsökös horeon bé, mint halálos büntetéssel terheljen.

A' Chinai Iróknek egy átlándó megjegyzése, hogy minél inkább látszott az halálos büntetés Országokban öregbenni, annál közelebb vól a' Revolutio. Az oka annak az, hogy az halálos büntetések azon mértékben neveltek, a' mellyben az erkölcsök fogyatkoztak.

Hömyön meg lehetne bizonyítani, hogy minden avagy szinte minden európai Státusokban a' büntetések keveseltek avagy skaparodtak, úgy a' mint az ember a' Kabasághoz inkább közelebb avagy attól inkább távolott.

A' desputai Tartományokban az ember olyan szerencsétlen, hogy az halálról inkább

de
=

fél, mint az életet sajnálja; az halálra büntetésekre hát ott keményebbeknek kell lenni. A mérsékelt Szaturnusban inkább fél az élet élvezéséről, mint az haláltól magától izonyodik; itten hát a büntetések, melyek csak az életet öltják el, elégségesek.

A rendkívül Szencsés, az a rendkívül Szencsés ~~szencsés~~ emberek, egyaránt hajlandók a kegyetlenségre; bíróiságai amek a Horsetok les moines; az az Hódítottok. les conquérans; Csak a középvezűség, az a Szencsének is Szencsés lennének elégségesé Szencsés a nyájasságot és a Szencsés korást.

A mit az ember az egyes emberekben lát, megtalálja az a külömböző Népekben is. A vad Népeknel, a kik igen Sanyarú életet élnek, az a despotai úralkodás alatt lévő Népeknel, az hol csapán csak egy ember van párszolgoltatva rendkívül a Szencsésről, a minden a öbbieket

attól

attól igen felettlé megvetetve vannak, az ember egyaránt kegyetlen. A St. Elidreig /: la Douceur: a mérsékelt Igazgatásokban irakkodik.

A midőn mi az Hisztoriákban a Hel-
tánok igazságának /: de la
justice: példais olvastuk, a fájdalom-
 nak egy nemével érterük az emberi tor-
 ménynek rosszaságait.

A mérsékelt Igazgatásban egy jó tör-
 vényadó a büntetések formálása né-
 dent használhat. Nem remékeül való, hogy
Spártában, egy a főképpen való bünté-
 tések közül a volt, hogy az ember a
 maga Feleségét máznak nem külsővise-
 hette, sem a mást mástól meg nem
 kaphatta, a maga házában mindegy
Szüleányokkal kellett lenni? Egy főval,
 minden, a mit a Törvény büntetésnek
 never, valójában büntetés az.

N. Ady

N. P. L. S. L.

A régi francia Törvényekről.

A régi francia Törvényekben különösen a Monarchiának lelket találja az ember. Azon esetben, hol a pénzbeli büntetésnek forognak fenn, a nemtelenek kevesebbet büntetődnek a nemeseknél. Eppen az ellenkező salál helyet a vétkeknek; a nemesekhez a becsület és a perlekedésbéli tehetőség, /: repute en cour: / a mindön a közember /: le vilain: / a ki becsülettel nem bír, testi büntetés szenved.

XI. Leitz

Köt. P. L. K.

Hogy a' midőn egy Nőp virtusod
kevés büntetésre vanm stüksej.

A' Római Nőp jámborsággal birt.
Eren jámborságnak olyan ereje vól,
hogy gyakran a' Fővényhosónak csak
arra vól süksége, hogy a' jót meg-
mutatta annak, hogy az azt követte;
és úgy tetszett, hogy a' parancsvolatok
helyett elégtesen vól annak a' tanács-
adás.

A' Királyi Fővényeknek, és a' Firenc
ket Táblák Fővényjeinek büntetései
a' Republicában majd mind eltöröltet-
tek, legyen a' Valerius Publicola
Fővényje követkerése által, legyen
a' Porcius Fővényjéből lett követker-
tetés által. Nem vettek erre hogy a'
Republica ez által rosszabb rendbeho-
zatott volna, és ebből egy sérvése sem

támasz

támadott a' Politianak.

Ezen Valerius Főveimye, a' melly a' Chagistatúsnak minden erőszakol-
ságait egy Dölgárn ellen, a' ki uggével
a' Népre hivatkozott, meztiltotta, ass, a'
ki az ellen vétone, nem illettek más bün-
tetéssel, mint arral, hogy az egy rok-
embernek tartatasson.

N. N. P. S. S.

A' büntetésnek hatalmáról.

A' TADA S. S. S. S. megmutatta, hogy
azon Saktományokban, hol a' büntetések
gyengék, a' Dölgárnak szive azok által
éppen úgy megilletődik, mint más helyen
a' kemény büntetés által.

Vétetik holmi alkalmatlanság egy
Státusban szive? egy erőszakol úrabi
kudis hízelelen igazán azon, és az hely-
lyett hogy a' régi Főveimyeknek seljete-
dése felvül gondoskodjandó, egy kegyetlen
büntetés rendelnek, a' melly a' gondosnak
aromaf

arommal gátat vét. De az igazgatóinak
 rugótollát elviseleik; a képrelődei ezen nagy
 büntetésekhez hozzá szoktak, a mint a
 csekejébbekhez szokott volna; és a midőn
 az ezekről való félelmet kissébbitök,
 egy majd kintelenek lészenek azokat
 minden esetekre megállítani. Az
 utonálló talvajások némely Statuok
 ban közönségesek lettek; az meg akas-
 sák akadályoztatni: felsalálsák a ke-
 rékkel való törésnek büntetését, melly
 azokat egy ideig felfüggesztene. Arabán
 loptak az utakon mint az előtt.

Az mi időnkben, a szokás igen süxü
 lett; a szokások halálos büntetésűsáb-
 tak, és a szokás nem ritkult. Ennek oka
 igen természetes: egy katona, ki huzsa
 szokott naponként életét veszedelmre
 tenni, megvétí annak veszedelmét, avagy
 azt megvétí hirekedi magának. Ő nap-
 onként megszokta, hogy a ségyentől fél-
 jen; hát egy büntetés megkellén volna
 hagyni, a melly életében egy ségyen bejéget
 ragasztottá rá, azt hiteik nevelik a bün-

vesztés

tetés, és valószíggal kihebbították.

Az embereket nem kell a végvúttan
kon veretni; gardálkodva kell az eszkö-
zökkel élni, melyeket a Természet nek-
ünk ad az embereknek intésére.
Nem kell vizsgálni az okait minden kö-
téletnek, elfelejtésének, és úgy fogjuk sa-
lálni, hogy az veszeknek meg nem bü-
ntetésből, és nem a büntetésnek
méréséből kármarik.

Előszörük a Természetet, mely a Sziget
az embereknek szabványára adta, és hogy
a nagyobb része a büntetésnek a mai
világban alján.

Ha vannak olyan Szótományok, hül
a Sziget a büntetésnek nem követ-
kezik, tehát a jön a Tyrannizmus-
ból, mely a becsületet embereket ugyan
azon büntetéssel illeti, mint a gonofokot.

És ha találatnak mások, hül az
emberek csak kegyetlen büntetésekkel
szabálytatnak meg, úgy bátran lehet
hinni, hogy e nagy részünk jön az Igaz-
gátatnak erőszakos bánásából, mely

csokoly

csekéj hibákat azon halálus bűnre.
 s ezekkel büntetett meg.

Izaberon egy Fővényszerő, a ki akar
 egy rosszat megjobbítani, csak eren job-
 bításká gondol; az ő Semei nyitva vagy
 nak eren tárgyra, és a rossz következő
 sekre bekunyvva. Et midőn a gonosz
 egyszer megjvult, akkor többet nem lát
 nak mint a Fővényszerő durvaságát,
 de egy Sétusban mely eren keményte-
 get alváltotta, megmarad egy hiba; az
 indulatok megromlottak, a despotizmus
 hoz rokkant.

Lysander györedelmét vévén az őthé-
 naebéliékn, megirelték a fogjokut;
 vándorák az őthénaebéliéket, hogy két
 gályáknak minden fogjait a vízbe hán-
 ták, és teljes gyűlölettel határozották
 vólna, hogy mind azon fogjoknak, a ki
 ket fognak, kerés vágják le. Et mind me-
 gyitattak, kivéve Isolymantot, a ki ma-
 gát eren határozásnak ellene megere-
 völt. Lysander azt vetette Phylacles-
 nek Sémére, minckellette megölette, hogy
 az indulatokat les effrits felfajította,

is egész Főög; orságot kegyeslenségre
támasztotta volna.

“A midőn az Argusok, / les Argiensis /
”mondja Plutarchus, a magok Polgár-
”jaik között, tizenöt Százat megölettek
”völne, az Atthénasbéliek engedelmű á-
”poratot tétettek, a végre, hogy az Istenek
”az Atthénasbélieknek Arvidikról egy ilyen
”kegyetlen gondolatot elfordíttatának.”

A megkomláinak hét részei vannak;
egyik, midőn a Néps a Fővényre nem ü-
gyel; másik, midőn az a Fővények el-
rontottak: orvosolhatatlan gonosz, mivel
a magában az orvosigban lappang.

Közi. Pol. Sz.

Lehetetlensége / impuissance / a Japoni

Fővényeknek.

A messire üsött büntetésök magát a
Despotizmussal is orvosolhatják. Sekin-
csünk bár Japoniára.

Ott

Ott majd minden bűnököt halálal büntetnek, mivel egy olyan nagy Császár ellen való engedetlentég, mint a Japóniai, iszonyatos bűn. Nem kérdés az hibának megjavítása, hanem a Fejedelmnek büntetés-lése. Ezen képratok a Szolgatársból vonattak, és főképpen onnan jönnek, hogy, minthogy a Császár minden főnek tulajdonosa, amalfogva majd minden bűnök egyenlően az ő interjektije ellen esnek.

A Felsőbbtől elött előadott haragta-
gokot halállal büntetik; a terméke-
tes mentésig ellen való dolog.

A mi még nem is tettsit bűnök
lenni, ott keményen megbüntetőrk;
példának okáért, egy ember, a ki já-
tékos pénzt tizen, halállal fog
büntettetni.

Igar az, azen nyakat, vak mexi,
átalkodott, ritka, és minden vaper
velmekkel, minden Serencsorienté

gokkel,

gekkel szembeállítván népnek karak-
tere, első tekintettel, az ő fővényadois,
fővényeseinek köznysége axánt, monz
te' termi látszatik. De azon emberek,
kik természet szerint az halál megz
vetik, kik csak magokat gondolván
önm' hasokot felhasítja, valjon
az halál büntetéseknek süntelen
szemlére ábrát megjóvittatnak, az
vagy szablatatnaké? is nem kök
jáke' meg arokot?

et' fűvittárok mondják, a' lapoz
nok' nevelésére névve, hogy a' gyer-
mekekkel pépen kell bánni, mivel a'
büntetések ellen makacsokodnak;
hogy a' rabulgárok nem kell igen
keményen illetni, mivel azok azon-
nal állansállanak. Azon lélek szer-
sént, a' mellynek az házi igazgatás-
ban úralkodni kell, nem lehetne
aról isélni, a' mellyet a' politikai
is polgári igazgatásban követni
kellene.

Egy
Egy

Egy böles fővénnyadó igyekermi
 fogott volna, az elméket, a bünteté-
 seknek is jutalmazásoknak egy illő
 mérséklete, a Philotophrának, Morde-
 nak, is Religionnak eren karakterek-
 kel megegyező maximái, a Desriller
 reguláinak helyes alkalmazása, a
 Ségymnek komvéése, egy állandó
 serencsének, is édes nyugodalom-
 nak élése, álsal, utba veretmi. És ha
 ő attól tartott volna, hogy a csak egy
 kegyetlen büntetés által kordítható-
 kor szokott elméket nem lehetne többé
 szelidőbb módon megrabolásmi, úgy
 egy siket is észrevételten módon
 munkálkodott volna; a különös a meg-
 kegyelmezésre másoknál alkalmazabb
 esetekben a bűnök büntetésis
 mérséklette volna, a míg arra ju-
 tott volna, hogy minden esetben
 mérsékeltje.

De a Desprohismus eren estközöket
 nem eméri; az eren utakon nem veré-
 vel; a maga magával is vittáéltet,

De

de mind az, a mit tehet: Japónban megtette iparkodását, magát a kegyeslenségben feljülhaladva.

Az ataljabam alvadt és még iszonyatosabbá tett lelkeket csak még nagyobb kegyeslenséggel lehetett veretni.

Er az eredete, ez a lelke a Japóni Fivényeknek. De azok alaláltrák a keresztényiségnek alvélétét; de olyan hallatlan erőlködési bizonyságok tehetetlenségét. Ezek egy jó Politiát akartak felállítani, és gyengeségük még nyitvánóságosabbá lett.

Olvasni kell Meakoban a Császárnak és a Deykonak együttesselgelgatoisikról a tudósítottak. Itéma azoknak, a kik ottan megfojtattak, avagy a semmirekellők által megölttek, híreldelet valói; az ifjú leánykátot és fiúskátot alvagdossák; azokat megvalálták

minden

mindennap késo idöben körönséget kelte-
ken kitétatve, egész meztelen, vállon
Sálakokban bevarva, hogy ne tudják
melly helyeken vitették; loptak mindent,
a' mit akartak; a' lovaknak hasakat
felvágják, hogy az azokon lovaglok be-
huljanak; a' kocsikat feldöntötték,
hogy az könnyűségeket kipróbálják.
Az Hollandusok, kiknek mindottak, hogy
a' körönséget elneken: Sax des écha-
fauvt. / nem kálhatnának, a' nélkül,
hogy meg ne öletnének, oman lesél-
lötök, a' t'.

Söviden egy más vonat akarok
emlitemi. A' Császár, a' ki gyal-
satos gyönyörűségekbe merül völs,
nem károsodott meg; más kocsiban
völs, hogy örökös nélkül hal meg. A' hely-
sö két igen szép leányokat küldött né-
kie. Szíveslebből egyiket feleségül vette,
de semmi köze sem völs arról. Az
ö Dajkája az Országnek legszébb leány-
népeit felkerestette; mind károsallan
völs: egy Segyvercsinátónak leánya ked-

vét felingerelte; elszánta magát; at-
 tól egy fia lett. Az Hódvannak bonyok, fel-
 boszorkodva azon, hogy mellett egy az-
 lyan állszületesü keményt többre vett,
 megfojtották a gyermeket. Ez a bűn a
 Először elvált elítélhetetlen; ő egy
 vérszörönt csinált volna. A fővények-
 nek iszonyatosága hát meggátolja
 az elégtételt. Mikor a büntetés
 megmérhetetlen, akkor kéntelen az
 ember, hogy annak elejébe tegye
 a nem büntetést.

K. N. P. L. S.

A Római Tanácsnak lelkéről.

Acilius Flabrianak és Pisonak
 Polgármestertége alatt, adtatott az
 Acilia fővény a Feszességvárosi oko-
 nak les brigket: megakadályozása-
 sára. Dio mondja, hogy a Tanács
 a Polgármesterekre bízza annak elő-
 terjesztését, mivel a Tribuneus C. Cor-
 nelius az határozta, hogy az ellen,

a mind

a' minek a' Nőp igen után adra vól
 magát, zettentő büntetések rendel-
 tettenek. A' Tancás gondolta, hogy
 a' mód nélkül való büntetések a' be-
 kekbe ugyan nagy féltelmes jogna-
 nak vólni; hanem azon jogna-
 jök is fogna lenni; hogy többé nem
 fogna senki is sem vádoláska, sem
 kárhortotásra való találatni; az
 helyett hogy, ha mérsékelt bünse-
 zések tétetnek, bírák is vádolók
 is fogának lenni.

K. V. P. L. S. L.

A' Rómaiaknak Fővérmeyeiről
a' büntetésekre néve.

En' a' Maximianusban evének valálom
 magamut, a' midőn a' Rómaiak mellett
 állol; is hírem, hogy a' büntetések
 az igazgatói' szerkesztésével öfvekit-
 tetésben állanak, a' midőn en' ezen nagy

Wépen

Hápet látom, a' mi ezen pontot
nézi; hogy a' polgári Fővenyek arányo-
való váltózásnak éppen azon me-
táskben veti alája magát, a' mint
az ő politicai Fővennyei váltózásnak.

A' Szekerényekből, kabcsolgák-
ból, és utonállótalvajokból álló Népnak
adottatott kivállyi Fővenyek igen
kemények valának. A' Republica
lelke ass kívánta volna, hogy a' De-
cemvirek ezen Fővenyeket a' tizen-
ket Táblájokban ne vették volna
fel; de azon emberek, a' kik a' Sz-
karmismusa vágytak, nem viggár-
tak a' Republica' lelke követésére.

Tit. Livius, Albai Dictator Me-
tius Sufferiusnak halálát bün-
tetésből, mondja, a' ki Sulla Hosti-
lius által azca írttetett, hogy két
Szekerék által elszakadtak, hogy
ez az első és utolsó halálát bün-
tetésből volna, a' onlly által megbironyít-
tatott volna, hogy az emberek arányo-
való

való emlékezet olvasott. Ő családok
közül: a Firenkét Fibla Fővények
igen kegyetlen ronszabókkal
vagyunk tömve.

Az, a melly még inkább felfedési
a Decemvirek cseljét, a gubnyolós-
írások Szervi is a Poëtaik allen
állított halálos büntetés. Az éppen
nem eggyer a Republica geniussá-
val, az hol a Nép a Nagyokat alá-
va látmi Szaxeti. De azon emberek,
a kik a Szabadságot felakarják
fordítani, félnek azon írásoktól,
a mellyek a Szabadság lelkes vit-
szábillithattak volna.

A Decemviraturnak elűzése ut-
tán, majd minden Fővények, mellyek
a büntetések megállítták vol-
eltövétték. Kifejezőleg nem töröl-
tettek el: De, minthogy a Poëcia
Fővény megtiltotta volt egy római
Polgárnak megölését nem alkab-

mas

maratatoshattak.

Er az idő, a melyre lehet tommi
arr, a mit Tit. Livius a Rómaiak
ról mond, hogy soha egy Nép inkább
nem szexete a büntetések mére-
telét.

Hogya a büntetéseknek kelid-
ségéhez sámlájuk meg azon jutt,
melyet a bepanaszoltatott Kat
náthatott itélet elött az elávi-
zássa, egy ábról fogjuk látni,
hogy a Rómaiak azon lelket kö-
veték, a mely, a mine meg-
mondottam, a Republicának
természetes.

Sylla, a ki a Tyrannizmus,
Anarchiát, és a szabadságot öfere-
zavassa, adta a Cornelia öfere-
vényt. Nagy tetszett, ő csak rend-
sábasokot tett, a vétkeknek behozar-
talára. Így mivel ő egy sereg cseleke-
deteket a gyilkosság nevével ruházott

fel

fel, mindenütt gyilkosokat talált,
 és egy bűnös álszót, a melly csak igen
 hamar követtetto, törököt hányt,
 törököket szökt, vezmekeket állott
 minden Polgárnak utjában.

Majd minden Fővezérnyi Sullái-
 nak nem tartottak magokban
 semmit, mint a virrek és túsnek
 megtöltését. Caesar még a Fők-
 nak confisctioját hozták adva,
 mivel a gardagok, a midőn ők
 a magok atyai részket a skam-
 kivésében megtartották, az hibák-
 nak tevése még mére'sebbet vól-
 tak.

A Császárok egy katonai igaz-
 gatást állítottán fel, majd írték,
 hogy a reájok nézve éppen olyan
 felelmes vól, mint a jobbágyokra
 nézve; ők igyekeztek ezt megvédeni;
 ők azt hitték, hogy az a melvőigra
 és tülérelre, a helyes ereket tar-
 tottak, szűkséges.

Egy

Egy kevéssé körelitotték a monarchia-
 driához, és a büntetéseket háromez
 classisokra osztották: azokra, a
 mellyek tartoztak az előkelőre a
 Statusnak, és a mellyek meglehetősen
 gyengék voltak; azokra, a mellyekkel
 az alsóbb rangú keményeket terhel-
 ték, és a mellyek keményebbek voltak;
 végre azokra, a mellyek csak a ese-
 kely állapotból való embereket illet-
 ték, és a mellyek mindeniknél kemé-
 nyebbek voltak.

A "dühösödő" és eszelelen Massi-
minus ingerlette egy idővel a
 katonai igazgatást, a mellyes deli-
 Dittami kellett volna. A Fanciát tar-
 paszába, mondja Capitolium,
 hogy némelylek kezebe fesszített-
 sek, másokat a vadak eleibe vették,
 avagy ujjonnan megülesett álatok-
 nak bőrébe dugattak, valamelly á-
 laposra való tekintést nélkül. Nagy
 tetszett, ő a katonai fenyítések kar-

get

ta gyakrolami, a' melly minden a'
 pülgári bajokat alkotta igazis-
 tami.

Énég fogjuk salálni a' Domaiak,
 nagysága is leese felett való
 elmélkedésekben, /: Considerations
sur la grandeur des Domaines
et leur décadence: / Constantin
 a' katonai Despotizmuss omikén
 változtatá egy katonai is pülgá-
 ri Despotizmuss alá, is közeleb-
 bedett a' Monarchiához. Is nyvz
 morri lehes éron a' társnak küc
 lönböző revolutivis, is látri, hogy
 abban miképpen mennek a' ked
 ményégből az ~~érezetlenség~~
 érzetlenségbe, is az érzetlenn
 ségből /: de l'indolence: / az abba
 hagyása. /: à l'impunité: /.

XVI. Szék

N. N. P. E. S. Z.

Igaz mértékéről a büntetéseknek a bűnnel.

Való, hogy a büntetések bírják egyenlő körűt hársomával, mivel való, hogy az ember előbb elkezüljön egy nagy bűn, mint egy csekélyebbet; az, a melly inkább érdekli a Társaságot, mint az, a melly kevesebbet engöldös.

„Egy Caló, / improfesseur / ki magat Constantin Duca nak adta ki, egy nagy lázadás indított Constantinopol ban; elfogattatott, és vesztőre íteltetett; de mivel fontos embereket védett, mint rágalmaró, túrta ismételtetett. Különös az, hogy a büntött Selvignek is a rágalmarónak bűneit ilyen mo-

Dong

Don vetették egyben

Emel emlékerik az ember II. Károly Anglia királyának egy Szarvára. Ő mentében a Pellongéren egy embert látott: kérte, mi ott áll az ott? Síre, mondának, azért, mert gunyolódó irasokat készített a Fellegel' Ministerei ellen. Dolom, mond a király, miért nem irasokat ollemerem? Senki sem bán totta volna.

„Hátven kamélyok öszveesküvnek
 „Dasilius Csákár ellen; ő vesztő-
 „vel megcsapatta arokot; leperle-
 „tek aroknak hajókat is katallo-
 „kot. At midön őt egy Szarvas övés
 „rel fogva Szarvára nyársalra,
 „egy ar ő kiverői tűzűl kardos kár-
 „tolt, almetzette az övés, is megfa-
 „badivora. Emel fejét vérevel, mivel,
 „igy szökött, az ollemer meggyors fogott
 „völno. Ki hieme, hogy egy is ugyan

eren

eren Fejedlem alatt eren két iséleseket követnek volna?

Egy nagy roh, nálunk az, hogy az, a ki utovállo' tolvajiságot üz, és az, a ki ragadoz is öl, ugyan azon büntetéssel terhelik. Látnivaló, hogy a kör bátorságát némely külömbféleges kellene a büntetésben tartani.

Sinában a kegyetlen tolvajok darabokban elaggattatnak, mások nem: eren kübömbtől okorra, hogy ott ugyan lopnak, de nem ölnek.

Oroszországban, ha a tolvajok is gyilkosok egyformán büntetődnek, mindig ölnek. Az költak, mindjait ott, nem mondhat semmit többé.

Itidön nincs semmi külömbtől a büntetésben, atkor a megkegyelmezés reményiségében kell aratani. Angliában, nem gyilkolnak, mivel a tolvajok remélik, hogy a Culo mickly

mikbe által szállítatnak, de nem a
gyilkosok.

A' megkegyelmezés nagy motívum
[:reffort:] a' mérsékelt Szargatárok
ban. Ennek a' megbeszátása a' Szar-
dalmet illető hatalomnak, bülsen katas-
tráltatva, csudára méltó károságai
lehetnek. A' Despotziai Szargatárok
principiuma, a' melly nem beszél, és a'
mellynek soha sem beszélnek meg,
megfosztják az ezen hatalmuktól.

K. V. A. B. E. S. Z.

A' kínzástól, [: de la torture:]
avagy a' kínos kérdésekről az
hibások ellen.

Mivel az emberek gonoszok, azért
a' Törvény közelet arukat jobbaknak
tartani, mint a' millyenek. Szükség
Szaruknak vallomása minden bűnök-

nek

nek megbüntetésére elégéges. A Fővény
 híren nékiék, mintha azok az igazság
 sajával állanának. Minden az há-
 zasság, alatt fogantatott gyermekeket is
 tövénynek tartanak: a Fővény
 híren az Anyának, mintha ő maga
 a Bürettég volna. De a kirós kérdés
 a bűnösök ellen, mineten egy kényszerített
 esetben, mint amarek. Látnak hogy ma
 egy igen jól politisáló Naps az minden
 alkalmatlanság nélkül olveti. Száster
 méirete kerés a rem sükséges.

Ezen Szokás ellen amely ügyes me-
 berek, is amely szép geriek irak,
 hogy én nem bitorokodom utámmok
 állani. En akarám mondani, hogy
 a Fortuna a Leprosia Igargataz
 sokban meggyártat, az kul minden,
 a mi félelmes Szor, az Igargataz
 mutiumához tartozik: akarám mon-
 dani, hogy a rabzilgák a főögükneil

és Romaiaknál..... De hallom a' Jézus
 mértet, szótját, a' melly akkoram
 kiált.

.....
 K. V. M. K. P. C. S. L.

A' pénzbéli és a' testi büntetésekről.

A' mi elénk a' Németek, s: az Per-
main! nem szenvednek a' pénzbéli
 büntetésnél mást meg. Ezen habas
 korszak szabad emberek azt tartot-
 ták, hogy az ö véreknél nem kellene
 kiöntani csak a' fegyverek között.
 A' Japánok, ellenben, elvetik a' büntetése-
 neknek ezt a' nemét, azon skin
 alatt, hogy a' gazdagok a' büntetés
 kikerülnek. De a' gazdagok nem fél-
 sike' jószágaiknak elvesztés? a'
 pénzbéli büntetéseket nem lehetne

a' vagyonokhoz alkalmaztatni. És
végül a' gyalázatot /: l'infamie:/
nem lehetne-e ezen büntésekhez
költői?

Egy jó fővénnyadó egy közeves
salál; nem szabad mindenkor pénz-
büntetést, és nem rak mindig testi
büntetést.

W. H. A. S. L.

A' Tronfalüeti Fővénnyéről.

/: de loi du talion:/

A' despotai Státusok, melyek ked-
velik az együgyü fővénnyekes,
nagyon élnek a' viszálygálái-
t fővénnyével. A' mérsékelt Stá-
tusok ass bevéstik néha; de azon
külömbiséggel, hogy amások ass
szorosan gyakorolhatják, ezek pe-

dig
W

Dig majd mindenkor meiszikléssel
vegyítettik.

A' Firenkét Fábla: Fővény megz
engedett ilyen kettőt; a' nem kár
hosszabb hatónbüntetésre; au
talion: / ha nem csak akkor, a' mielőt
arr, a' ki a' panaszt vitte, nem lehet
tett megengedésel. A' megismerés
után a' kár is intress megkezesen
firtetni, is a' tőrsi büntetés változatosa
magát pénzbeli büntetésre.

H. H. P. L. S. L.

Ar Anyáknak büntetéséről
gyermekükért.

Sinában ar Anya gyermekeinek
hibáiért megbüntettetik. Ez a' So
kát völs Pékuban. E' még a' dörp
tismanak képrexibül van vésetve.

chrindig

Mindég mondható, megbüntetik
 Sínában az apát azért, mivel ő a
 természetből adtatott, és ott a Fün-
 vények által még megőrzöttetés
 a gyai hatalommal nem él. De
 mégis azon cselleket az assisi fel,
 hogy a Sínaiakra minsen kelle
 a Decsületnek. Közöttünk, az assiak,
 a kiknek gyermekei halálra ítéltet-
 tek, és a gyermekek, kiknek atyák
 hasonló sorsot szenvedtek, a Szépen
 által éppen úgy megbüntetődnék,
 mintha Sínában élések veptével
 büntetettek volna meg.

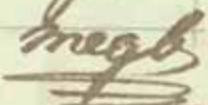
K. K. K. K. K.
 K. K. K. K. K.

K. K. P. B. S. S.

A' Fejedelmek kegyelméről.

f. de la clémence!

A' Kegyelem megkülönböztető tulajdonsága a' Fejedelmeknek. A' Republicában, hol a' Virtus a' principium, a' kevesebbé szűkítődik. A' despotai Státusban, hol a' Félelem orvágol, kevesebbé van fokozásban, mivel a' Státusnak Nagyjait a' keménységnek példája által Labulani kell tartani. A' Monarchiákban, hol Decretis által igazgatottnak, mely gyakran art kívánsága, a' mit a' Fővény tilt, szűkítődik. A' kegyelemből kicsit itt annyi min bűntetés; az Fejedelmek formáliváitai magok

megb

megbüntetések itten. In rövidül a
 Régyen minden öldaból díá bán-
 teté'seknek különös remei formái
 látsáka.

A Nagyon itten a kagyelemből
 való kitérés ábrak, / par la disgrace:
 / serenctéjeknek, / hi'seleknek, / de
leur cré'dit: / törváltkodásai'knak,
 / de leurs habitudes: / vigasztáigait
nak, / de leurs plaisirs: / gyakron
 csak a képrelő'désben álló vepre
 ábrak, olyan keményen megbüntet-
 tődnek, hogy a keménység / la
rigueur: / re'ájok né've / stüktség
 jelen; az egyébbre nem stölgeit-
 hat, mint a jobbagyok' fejedelem.
 Beméltke aránt való keresetis-
 nek, és az hivatalos pülcrok a-
 ránt tártori dí'seletnek olonyis-
 teté'dése.

Stikejs'

Mikép a' Nagyok' bizonytalan
 alaposja a' Despotizm' természet-
 től foly, úgy azoknak bátorsá-
 ga a' Monarchiának természeté-
 ben vagyon.

A' Monarchák a' kegyelem ál-
 tal annyit nyelhetnek, és annyi
 szexet követi, e' nekik annyi
 dicstétést öve, hogy majd min-
 den időben szexet nekik, ha a'
 kegyelem' gyakorlása alkalmas-
 tóságot lelnek; és ezt a' mi Far-
 tományainkban majd mindig lehet
 gyakorolni.

Itég lehet nekik a' tekintetnek
 valamely ága kétségessé tételnek,
 és szinte egyetlen soha sem; és
 ha néha ök a' koronáért küddenek,
 tehát nem küddenek az életért.

De fogják mondani, mikor kell
 büntetni? mikor kell megboevítani?

Er

Er olyan dolog, melyes inkább lehet érdemi, mint eljárási. Ha a kegyelem vérsedelmekkel van egybekapcsolhatóva, úgy a vérsedelmek igen sembecsinők; könnyen meg lehet külvimborsítani a kegyelmet azon gyengeséggel, a mely a fejedelemre megvesztés, és bűnügy a büntetésre tehereltentéget von.

Mórice Császár a maga jobbágyai' véreinek is ha ki nem ontatította vérével fel magában. Anastasius a bűnökön éppen meg nem büntette. Angyal Iván / Isaac l'orange / megérték, hogy ő ivalkodása alatt senkit meg nem ölet. A' főnök Császárak elfelejtették, hogy őek nem híjjában viselték a kardot.

A' Koloivári Császár:

nőnek aolta fu-
mius' 1° napján, 1844-ben,
a' Koldivári Császár

